

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi H. R.

przeciwko G.(...) Sp. z o.o. w K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lutego 2008 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Rejonowego w K.

z dnia 5 października 2007 r., sygn. akt VI WSC (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 października 2007 r. Sąd Rejonowy w K. odrzucił skargę skarżącej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 7 marca 2003 r. wydanego przez ten Sąd.

Od tego postanowienia skarżąca wniosła zażalenie osobiście. Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z treści art. 87¹ § 1 zdanie drugie k.p.c. wynika, że obowiązkowe zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym dotyczy także sporządzenia i wniesienia środka odwoławczego, który ma być rozpoznany przez Sąd Najwyższy. Zasada ta nie odnosi się jedynie do osób określonych w paragrafie drugim tego przepisu. Także więc w postępowaniu

zażaleniowym zachodzi konieczność wykazania się przez skarżącą zdolnością postulacyjną.

Wniesienie zażalenia osobiście przez stronę jest dotknięte nieusuwalnym brakiem i czyni to zażalenie niedopuszczalnym.

Mając powyższe na względzie, zażalenie należało odrzucić na podstawie art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 i 373 k.p.c.